

Anden, saa kan jeg ikke indsee, at mine Bemærkninger ere svækkede ved hans Ytringer, at hans Hensigt skulde være den, at Forfatteren skulde kunne skyde sig ind under den simple Mand, for hvem han havde skrevet Ansøgningen. Det forekommer mig at være aldeles klart, at naar man træder op som fri Borger, saa maa man sandelig ogsaa være ansvarlig for det, man sætter sit Navn under; man kan i det Hele ikke give Borgerne Rettigheder og paa samme Tid fritage dem for de dertil svarende Forpligtelser; man kan ikke i det ene Dieblis behandle dem som frie Mænd og i det andet Dieblis som Børn. Dette med Hensyn til dette Punkt. Naar den ærede Rigsdagsmand yttrede, at Bestemmelsen i § 4, som jeg havde saa Meget imod, ikke var Andet, end hvad der fandtes i Forordn. af 1820, da veed jeg det naturligvis meget godt; men det forekommer mig, at der paa en Tid, da en ny Straffelov er under Udarbejdelse, ikke er nogen Grund til i en ny Lov at optage en i sine Principer urigtig og aldeles forældet Bestemmelse; det forekommer mig at være absurd. Naar den ærede Rigsdagsmand fremdeles bemærkede, at jeg havde saamegen Banfælighed ved at forstaae § 7, da har jeg virkelig ikke saamegen Banfælighed ved at forstaae den; thi Et af To maa være Tilfældet; jeg meente, at for at Bestemmelsen i § 7 kunde faae nogen synderlig Betydning, maatte den Forudsætning antages at ligge til Grund, at Vedkommende, efter at have faaet Ansøgningen eller Klagen tilbage, kunde spise sine Bemærkninger til den afgivne Erklæring; da den ærede Rigsdagsmand nemlig uden Kritik har optaget Bestemmelser af Forordn. 1820, ansaae jeg det for muligt, at den ærede Rigsdagsmand ikke havde været heldig i Affattelsen af § 7, og jeg ansaae det for saa meget mere muligt, som den ærede Rigsdagsmand, som allerede bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Veszen), har været høist uheldig i at paapege, hvilke Ansøgninger og Klager det var, der krævede Erklæringer, idet det i Begyndelsen af § 7 hedder: „Alle Ansøgninger, Klager osv.“, men det vilde dog være høist absurd, hvis det var Tilfældet, at alle Ansøgninger og Klager skulde kræve Erklæringer. Jeg ansaae det derfor for

muligt, at den ærede Rigsdagsmand ikke havde udtrykt sin Tanke aldeles nøiagtig og fuldstændig, og jeg troede, at det var den meest humane Forudsætning, man kunde gaae ud fra. Det var det ene Alternativ; hvad angaaer det andet, da kan jeg ikke nægte, at naar Bestemmelsen skal forstaaes saaledes, at den Paagjældende ikke skulde kunne tilføie Noget, saa har den faare Lidet at bethyde; men Bestemmelsen om, at Ansøgningen eller Klagen skal med Erklæringerne tilbageleveres Vedkommende, bliver næsten bethydningsløs, naar vedkommende Dvirighed ogsaa kan lade være at gjøre det, naar det staaer ham fuldkommen frit at gjøre, som han vil — saaledes som det staaer i § 7.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand brugte i Begyndelsen af sit Foredrag det Udtryk, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. N. Hansen) var bleven „meget vred“ over hans Fortolkning af § 2 i Forordningen af 15de December 1820. Jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at det ikke er ønskeligt at betegne de Udtalelser, der fremkomme fra andre Rigsdagsmænd, paa en saadan Maade, idet det let vilde føre Diskussionen ind paa en ikke ønskelig Vej.

Da Ingen begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

J. N. Hansen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedlægges et Udvalg af 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Ved den paafølgende Afstemning vedtoges ovenstaaende Forslag eenstemmig med 69 Stemmer.

Formanden: Forinden jeg opgiver Dagsordenen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der, navnlig med Hensyn til Udvalgenes Arbejder, paa Onsdag neppe vil blive afholdt noget Møde. Jeg skal derhos bringe i Erindring, at jeg i Fredagsmødet anmeldte, at Betænkning fra Udvalget angaaende Lovforslaget om Anlæg af en Bro over Guldborgsund var ombeelt paa Blad